

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 11Co/396/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7212224147
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Matyiová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7212224147.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Matyiovej a sudcov JUDr. Jarmily Čabaiovej a JUDr. Martina Kolesára v spore žalobcu IZOLPLAST, s.r.o., so sídlom Košice, Baltická 7, IČO: 36217905, zast. KubalaLegal s.r.o., so sídlom Košice, Rozvojová 2, IČO: 50111213, proti žalovanej Wústenrot poisťovňa, a.s. so sídlom Bratislava, Karadžičova 17, IČO: 31383408, zast. SEDLAČKO & PARTNERS s.r.o., so sídlom Bratislava, Štefánikova 8, IČO: 36853186, o zaplatenie 520,08 € s prísl., o odvolaní žalovanej proti rozsudku 37C/319/2012-284 z 18.3.2019 Okresného súdu Košice II

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Priznáva žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie (ďalej len „súd“) rozsudkom zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 408,31 € s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 408,31 € od 12.5.2011 do zaplatenia do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a žalobcovi priznal voči žalovanej právo na náhradu trov konania v rozsahu 57,02 %.

2. Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal od žalovanej neuhradenej časti nákladov za náhradné motorové vozidlo, ktorých úhradu si žalobca uplatnil u žalovanej titulom náhrady škody spôsobenej klientom žalovanej pri dopravnej nehode dňa 24.11.2010, pri ktorej došlo k poškodeniu motorového vozidla žalobcu zn. Suzuki, ev. č. KE 737 GF. Dopravnú nehodu zavinila V. R., ktorá mala uzavreté so žalovanou povinné zmluvné poistenie na motorové vozidlo zn. Škoda Octavia ev. č. LE 004 AG, ktorým spôsobila škodu na vozidle žalobcu. Žalobca dôvodil, že je podnikateľským subjektom s hlavným predmetom podnikania izolatérvstvo a rôznorodé stavebné a iné činnosti a k výkonu svojej podnikateľskej činnosti nevyhnutne potrebuje využívať aj vozidlá na prepravu materiálov a zabezpečovať plnenie rôznych pracovných záležitostí, vo veľkej miere operatívneho charakteru. V čase poistnej udalosti a v období po jej vzniku, boli všetky vozidlá žalobcu plne vyťažené, preto bol nútený opakovane si vypožičať od spoločnosti Auto Gabriel, s.r.o., Košice osobné motorové vozidlo, na čas nevyhnutne potrebný na zabezpečovanie plnenia pracovných úloh, s čím mu vznikli náklady v celkovej výške 700,01 €, z ktorých žalovaná uznala len náhradu za zapožičanie motorového vozidla vo výške 179,93 € dôvodiac, že žalobcovi nevznikol nárok na náhradu za prenájom vozidla v požadovanej výške, pretože listom z 8.12.2010 oznámila GENERALI Slovensko poisťovňa, a.s. žalobcovi spôsob likvidácie poistnej udalosti ako totálnej škody, a po tomto oznámení žalobca nemal nárok na náhradu nákladov na vypožičanie náhradného motorového vozidla. Žalobca s týmto nesúhlasil, argumentoval, že náklady na vypožičanie motorového vozidla vynaložil nutne a účelne a v priamej príčinnej súvislosti so škodou vzniknutou na jeho motorovom vozidle, pretože vypožičanie náhradného vozidla bolo jediným vhodným

a účelným riešením, keď nemal možnosť využiť iné vozidlo z vozového parku firmy, lebo všetky vozidlá boli v tom čase pracovne vyťažené. Náklady vynaložené na vypožičanie náhradného motorového vozidla sú podľa žalobcu primerané aj z hľadiska časového a cenového, lebo si nevypožičal vozidlo vyššej triedy, ale porovnateľné s poškodeným motorovým vozidlom.

3. Žalovaná uplatnený nárok neuznala a tvrdila, že s prihliadnutím na účelnosť a nutnosť zapožičania náhradného motorového vozidla, na základe predložených dokladov priznala žalobcovi plnenie 179,93 € za 5 dní nájmu od 6.12.2010 do 10.12.2010, t.j. do dňa doručenia oznámenia spoločnosti GENERALI Slovensko poisťovňa, a.s. žalobcovi o tom, že poisťná udalosť bude likvidovaná ako totálna škoda. Žalovaná odmietla plniť nárok v prevyšujúcom rozsahu z dôvodu, že žalobca nepreukázal nutnosť vynaloženia nákladov na náhradné motorové vozidlo, teda či požičanie motorového vozidla bolo nevyhnutné, a to najmä vo vzťahu k následkom, ktoré by nastali v prípade, ak by si žalobca náhradné vozidlo nepožičal a nepreukázal účelnosť nákladov na požičanie náhradného vozidla. Argumentovala, že keď je poisťná udalosť likvidovaná ako totálna škoda (motorové vozidlo je poškodené do takej miery, že jeho oprava je už ekonomicky neúčelná), účelnosť vynaložených nákladov na nájom vozidla vo vzťahu k dobe prenájmu je ohraničená rozhodnutím a možnosťou poškodeného obstaráť si nové, resp. obdobné vozidlo, ktoré rozhodnutie poškodený môže urobiť v čase, keď mu havarijný poisťovateľ oznámi spôsob likvidácie jeho poisťnej udalosti. Teda podľa žalovanej akonáhle poškodený je schopný zaobstaráť si nové vozidlo, účelnosť a nutnosť prenájmu náhradného vozidla už nie je daná. Žalovaná namietla výšku uplatneného nároku a poukázala na to, že žalobca si uplatnil náklady na požičanie náhradného vozidla aj za dni 11.12.2010 a 12.12.2010, t.j. sobota a nedeľa, pričom účelnosť použitia náhradného motorového vozidla žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal. V súvislosti s namietanou výškou uplatneného nároku žalovaná dala súdu do pozornosti skutočnosť, že v uplatnenej sume 520,08 € je zahrnutá aj DPH a bližšie nešpecifikované príplatky, pričom žalobca ako platca DPH mal možnosť v zmysle zákona č. 222/2004 Z.z. zaplatenú DPH odpočítať.

4. Súd prvej inštancie prvýkrát vo veci rozhodol rozsudkom 37C 319/2012-166 z 27.1.2014, ktorým zamietol žalobu o zaplatenie 520,08 € s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne od 3.4.2012 do zaplatenia a vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Doplniacim rozsudkom 37C/319/2012-197 z 28.11.2016 zamietol žalobu aj o zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 520,08 € od 12.5.2011 do 2.4.2012. Vo svojom závere o nedôvodnosti podanej žaloby súd vyšiel zo zistenia, že náklady, ktoré žalobca vynaložil na prenájom náhradného vozidla, v období potom ako už mal vedomosť o tom, že oprava jej motorového vozidla nebude vykonaná, neboli vynaložené účelne a nutne v príčinnej súvislosti so vznikom škody.

5. Rozsudok vo výroku v časti týkajúcej sa zamietnutia žaloby vo výške 408,31 € s prísl. a výroku o trovách konania, napadol včas podaným odvolaním žalobca. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací uznesením z 31.1.2018 sp. zn. 11Co/121/2017-209 zrušil rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti a vec mu vrátil na ďalšie konanie a dokazovanie. Vytkol mu, že napriek argumentácii o účelnosti nákladov za prenájom náhradného vozidla len do momentu oznámenia o totálnej škode, súd prvej inštancie nezisťoval, kedy skutočne bolo žalobcovi doručené oznámenie o spôsobe likvidácie poisťnej udalosti a že sa v konaní žiadnym spôsobom nevysporiadal s argumentom žalobcu, že by mu mala prislúchať náhrada nákladov za prenajaté vozidlo aspoň do doby oznámenia o ukončení likvidácie poisťnej udalosti a vyplatenia poisťného plnenia z poisťnej udalosti. Odvolací súd uložil súdu prvej inštancie vysporiadať sa so všetkými právnymi a skutkovými tvrdeniami a relevantnou argumentáciou sporových strán a opätovne o žalobe rozhodnúť.

6. Súd po opätovne vykonanom dokazovaní ustálil, že pri dopravnej nehode dňa 24.11.2010, zavinenej vodičkou motorového vozidla Škoda Octavia, ev. č. LE 004 AG, V. R. (táto mala uzavreté povinné zmluvné poistenie na motorové vozidlo u žalovanej), ktorá nedala prednosť v jazde oproti idúcemu motorovému vozidlu Suzuki, ev. č. KE 737 GF, došlo k poškodeniu tohto motorového vozidla, patriaceho žalobcovi. Predmetnú poisťnú udalosť evidovanú pod č. 2090052590 likvidovala GENERALI Slovensko poisťovňa, a.s. ako totálnu škodu, čo oznámila žalobcovi listom z 8.12.2010, ktorý bol žalobcovi doručený dňa 13.12.2010. Následne listom zo 14.1.2011 Generali Slovensko poisťovňa, a.s. oznámila žalobcovi ukončenie likvidácie tejto poisťnej udalosti a poukázanie poisťného plnenia vo výške 5.852 € na účet žalobcu. Žalobca si ako nájomca prenajal od prenajímateľa Auto Gabriel, s.r.o., Košice na základe zmluvy o nájme motorové vozidlo Volkswagen Polo High line 1,2 TSi, ev. č. KE 408 HE, na dobu od 6.12.2010 do 10.12.2010 s dohodnutým nájomným 168,05 €. Žalobca užíval predmetné motorové

vozidlo od 6.12.2010 do 13.12.2010 s tým, že nájomné za uvedené obdobie bolo vyúčtované v sume 399,99 €. Žalobca a Auto Gabriel, s.r.o. uzavreli druhú zmluvu o nájme č. 747, predmetom ktorej bol nájom motorového vozidla zn., Volkswagen Golf 1,4, ev. č. KE 690 EU, na dobu od 13.12.2010 do 17.12.2010. Nájomné bolo dohodnuté vo výške 210,10 €. Nájomné bolo vyúčtované prenajímateľom vo výške 200,02 €. Dňa 20.12.2010 spoločnosť Auto Gabriel, s.r.o., ako prenajímateľ a žalobca ako nájomca uzavreli ďalšiu zmluvu o nájme č. 767, predmetom ktorej bol nájom motorového vozidla zn. Volkswagen Polo High line 1,2 TSi, ev. č. KE 408 HE, na dobu od 20.12.2010 do 21.12.2010, za dohodnuté nájomné vo výške 67,22 €. Nájomné bolo prenajímateľom vyúčtované v sume 100 €. Faktúrou č. 1130163801 splatnou dňa 14.1.2011 prenajímateľ Auto Gabriel, s.r.o., Košice, vyúčtoval žalobcovi nájom vozidla za 14 dní v celkovej sume 700,01 €. Listom zo 6.10.2011 žalovaná oznámila žalobcovi výšku poistného plnenia v sume 179,93 €, keďže uznala iba náklady na požičanie náhradného vozidla za obdobie od 6.12.2010 do 10.12.2010 v sume 200 €, z ktorých odrátala sumu 20,07 € (súd prvej inštancie nesprávne uviedol sumu 200 €, pozn. odvolacieho súdu) ako odpočítateľné náklady, ktoré by boli vynaložené používaním vlastného motorového vozidla. V období 1.12.2010 až 31.12.2010 obchodná spoločnosť žalobkyne vlastnila okrem dopravnou nehodou poškodeného vozidla Suzuki SX4, osobné motorové vozidlo Volkswagen Touareg, používané konateľom Q.Y., osobné motorové vozidlo Hyundai Santa FE, používané zamestnancom W. N. a štyri dodávky používané na stavebné práce a zásobovanie. Z týždennej správy používania motorového vozidla Volkswagen Touareg, používaného konateľom Q.Y., súd zistil, že v období od 13.12.2010 do 18.12.2010 bolo plne využívané konateľom žalobcu Q.Y. na činnosti ako kontrola vykonávaných prác, pracovné stretnutia, obhliadky objektov, stavebné inšpekcie, rokovania a pod., a to nielen v Košiciach, ale aj mimo Košíc. Z týždennej správy používania motorového vozidla Hyundai Santa FE, používaného zamestnancom W. N., zistil, že v období od 13.12.2010 do 21.12.2010 bolo ním plne využívané na pracovné činnosti zodpovedajúce pracovnej pozícii W. N., ktorý mal v spoločnosti žalobkyne na starosti kontrolu výkonov, realizáciu stavieb a zabezpečenie materiálu, ktoré činnosti vykonával nielen v Košiciach, ale aj mimo Košíc. Účel použitia náhradného vozidla konateľkou F. M., majúcou v obchodnej spoločnosti na starosti ekonomickú agendu, súd zistil z týždennej správy používania náhradného vozidla v období od 13.12.2010 do 17.12.2010 a od 20.12.2010 do 21.12.2010, podľa ktorej náhradné motorové vozidlo konateľka F. M. plne využívala v uvedených dňoch na vykonávanie pracovných činností, zodpovedajúcich jej pracovnému zaradeniu v obchodnej spoločnosti žalobkyne.

7. Súd vec právne posudzoval podľa § 420 ods. 1, § 427 ods. 1, 2, § 442 ods. 1, § 517 ods. 2, § 563 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), § 4 ods. 2 písm. b/, § 15 zákona č. 381/2001 Z. z., § 369 ods. 1 veta prvá a druhá Obchodného zákonníka, § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. OZ a dospel k záveru, že žaloba je dôvodná. Dopravnú nehodu zavinila vodička motorového vozidla Škoda Octavia ev. č. LE 004 AG V. R., keď pri odbočovaní vľavo nedala prednosť protiidúcemu vozidlu žalobcu, ktorý riadila F. M.. Za škodu spôsobenú pri dopravnej nehode zodpovedá V. R., v tom čase poistená na základe poistnej zmluvy uzavretej medzi žalovanou ako poisťovateľom a H. R. ako poisťníkom. Z tejto poistnej zmluvy má poistený proti žalovanej právo, aby žalovaná za neho poskytla žalobcovi poistné plnenie v rozsahu preukázaného nároku na náhradu škody v zmysle ust. § 4 ods. 2 písm. b/ zákona č. 381/2001 Z. z., pričom zároveň ust. § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. zakladá i priamy nárok poškodeného na uplatnenie nároku na náhradu škody proti poisťovateľovi. Súd konštatoval, že uvedené skutočnosti v konaní sporné neboli a sporný nebol ani samotný nárok žalobcu ako poškodeného na náhradu nákladov za užívanie náhradného vozidla do okamihu doručenia oznámenia o spôsobe likvidácie poistnej udalosti (žalovaná priznala náhradu vynaložených nákladov na nájomné za päť dní nájmu od 6.12.2010 do 10.12.2010) a ani cena prenájmu náhradného vozidla. K dopravnej nehode došlo 24.11.2010 a žalobca si začal prenajímať náhradné vozidlo odo dňa 6.12.2010 do 13.12.2010, následne od 13.12.2010 do 17.12.2010 a napokon od 20.12.2010 do 21.12.2010. Žalovaná považovala žalobcom uplatnený nárok za dôvodný do dňa doručenia oznámenia o spôsobe likvidácie poistnej udalosti, z ktorého dôvodu priznala žalobcovi náhradu vynaložených nákladov na nájomné za päť dní nájmu od 6.12.2010 do 10.12.2010, pričom pri stanovení dátumu doručenia dňa 10.12.2010, vychádzala iba z predpokladu času potrebného na doručenie oznámenia žalobcovi. Žalobcovi bolo oznámenie o spôsobe likvidácie poistnej udalosti doručené dňa 13.12.2010. Vzhľadom na názor žalovanej, že náklady na nájom náhradného vozidla je možné považovať za účelné len do doby, kedy je isté, že oprava nebude vykonaná, je možno v danom prípade uzavrieť, že nárok žalobcu do 13.12.2010 je nesporný. Pokiaľ ide o otázku, dokedy je možné považovať vynaloženie nákladov na náhradné vozidlo za dôvodné, je potrebné podľa súdu zohľadniť viacero skutočností a v prvom rade je potrebné si zodpovedať otázku, aký je zmysel a účel poskytnutia náhradného vozidla. Náhradné vozidlo umožňuje

poškodenému zachovať si určitý životný štandard v situácii, kedy dôjde k poškodeniu jeho motorového vozidla (v prejednávanej príhode k totálnemu poškodeniu), neostane v tiesni a bude môcť fungovať tak, ako pred dopravnou nehodou. Súd argumentoval, že je potrebné si uvedomiť, že výškou škody v takýchto prípadoch nie je len hodnota zničeného vozidla, ale aj tie náklady, ktoré by poškodený nemusel vynaložiť, ak by nedošlo ku škode. V situácii, ak ide o účelne vynaložené náklady, nie je dôvod, aby tieto náklady znášal poškodený. Poukázal na to, že súdna prax akceptuje za primeraný čas zapožičania dobu do opravy, teda v danom prípade analogicky za dobu šetrenia poisťovnej udalosti (likvidácie). Poškodený, ktorého motorové vozidlo bolo zničené čiastočne, je podľa názoru súdu v rovnakej situácii ako poškodený, ktorého motorové vozidlo bolo zničené totálne, nakoľko ani jeden nemôže užívať svoje vlastné motorové vozidlo, a preto používajú náhradné vozidlo. Niet dôvodu, aby poškodený, ktorého motorové vozidlo bolo zničené totálne, mal byť v horšej situácii, do ktorej by ho dostal výklad, že za účelne sa považujú náklady len do oznámenia poisťovne o spôsobe likvidácie poisťovnej udalosti. Náhrada nákladov za používanie náhradného motorového vozidla len reparuje poškodenému stav, keď nemohol z titulu poisťovnej udalosti používať svoje motorové vozidlo. Oznámenie poisťovne o spôsobe likvidácie poisťovnej udalosti na faktické postavenie poškodeného nemá vplyv, tento ani po tomto oznámení nemôže naďalej využívať svoje motorové vozidlo, jeho postavenie sa nemení, ďalej je vo svojej nepriaznivej situácii nútený využívať a platiť náhradné motorové vozidlo, ktorými platbami sa reparuje jeho škoda. Podľa názoru súdu dobu zapožičania náhradného motorového vozidla do momentu ukončenia likvidácie poisťovnej udalosti a oznámenia o výške poisťového plnenia treba považovať za primeranú, aj v súlade s dobrými mravmi. Potrebnosť, nutnosť náhradného vozidla u žalobcu bola daná nepojazdnosťou jeho poškodeného vozidla, pričom výdavky na náhradné vozidlo boli podľa posúdenia súdu vynaložené účelne, čo žalobca preukázal jednak tým, že v čase požičania náhradného vozidla iné osobné motorové vozidlo, ktoré mal, boli plne využité konateľom žalobcu Q. M. a ďalším zamestnancom W. N., ktorí tieto vozidlá využívali na vykonávanie pracovných činností nielen v Košiciach, ale aj mimo Košíc ako aj týždennými správami použitia náhradného vozidla konateľkou žalobkyne F. M., ktorá náhradné vozidlo využívala na zabezpečenie administratívnej a ekonomickej agendy, ktorú mala v spoločnosti na starosti, na zabezpečenie ktorých pred dopravnou nehodou využívala poškodené motorové vozidlo, ktoré v dôsledku protiprávneho konania škodcu, klienta žalovanej, využívať na takýto účel ďalej nemohla. Na základe uvedeného súd vyhovel žalobe o zaplatenie sumy 408,31 €. V OZ pri nároku na náhradu škody nie je ustanovený čas plnenia, preto podľa ust. § 563 OZ treba vychádzať z toho, že škodca je povinný nahradiť škodu prvý deň potom, čo ho veriteľ požiadal o plnenie. Žalobca preukázal, že žalovanú riadne vyzval na úhradu škody listom dňa 23.3.2011 (č. I. 16), na ktorý žalovaná reagovala listom zo dňa 12.5.2011 (č. I. 17), ku ktorému dňu najneskôr možno mať za preukázané doručenie výzvy žalobcu, ktorým listom žalobcovi oznámila nemožnosť vyporiadania uplatneného nároku. Ku dňu vzniku omeškania bola základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky stanovená vo výške 1 % ročne. Na základe uvedeného preto súd žalobcovi priznal, v súlade s ust. § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom do 31.1.2013, úroky z omeškania vo výške 9 % ročne z dlžnej sumy.

8. O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 57,02 %, vyplývajúceho zo skutočnosti, že súd žalobe vyhovel v časti o zaplatenie sumy 408,31 €, čo predstavuje úspech žalobcu.

9. Rozsudok napadla včas podaným odvolaním žalovaná z odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b/, d/ e/, f/ a h/, t.j. súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Navrhla, aby Krajský súd v Košiciach napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobu v celom rozsahu zamietne a prizná žalovanej proti žalobcovi nárok na náhradu prvoinštančných i odvolacích trov konania v plnom rozsahu. Vytkla súdu prvej inštancie, že nerešpektoval záväzný právny názor odvolacieho súdu a v napadnutom rozsudku sa nevysporiadal so všetkými vznesenými námietkami. Žalovaná sa k predloženým dôkazným prostriedkom žalobcu vyjadrila podaním zo dňa 15.1.2019, ktoré bolo do elektronickej schránky súdu doručené v totožný deň, avšak sudca na pojednávaní dňa 18.3.2019 uviedol, že podanie nie je obsahom súdneho spisu a súd ho ani nemá k dispozícii. Následne síce predložil protistrane na nahliadnutie vyhotovenie, ktoré mal na pojednávaní k dispozícii splnomocnenec žalovanej, sám sa však k argumentácii žalovanej nevyjadril, a to dokonca ani v odôvodnení napadnutého rozsudku. Mala za to, že súd pochybil keď

nevykonan žalovanou navrhovaný dôkaz-zistiť disponibilný zostatok na účte žalobcu ku dňu doručenia rozhodnutia o totálnej škode, ktoré by mohlo preukázať účelnosť nákladov vynaložených na prenájom náhradného vozidla, nakoľko žalovaná argumentovala, že žalobca mal možnosť zaobstaráť si nové vozidlo, vzhľadom na to, že finančné prostriedky žalobcu to umožňovali. Tvrdila, že svedok Q.Y. uviedol, že nové motorové vozidlo, ako štatutár žalobcu, objednal hneď po doručení rozhodnutia o totálnej škode, je preto vysoko pravdepodobné, že žalobca disponoval financiami na zabezpečenie motorového vozidla už v čase doručenia o rozhodnutia o totálnej škode (13.12.2010). Spochybňovala účelnosť a hospodárnosť prenájmania vozidla za 40 € na deň, pričom dôvodila, že vzhľadom na obsah pracovných činností p. M. počas dní 13.12.2010 - 21.12.2010 (napr. 13.12.2010 návštevu pošty (pošta č. 12 - Sídl. nad Jazerom, Košice) a stretnutie s ekonómkou na Hlavnej ulici v Košiciach, kde zároveň v blízkosti vybavila administratívu na Hlavnej pošte v Košiciach) bolo hospodárnejšie využívať na prepravu iný spôsob (napr. taxi). Prehľad pracovných úkonov p. M. má charakter interného dokumentu a nejde o objektívny dôkazný prostriedok, spôsobilý preukázať nutnosť a účelnosť prenájmu náhradného vozidla. Žalovaná namietala priznanie úrokov z omeškania a poukazovala na rozsudok Najvyššieho súdu SR z 22.11.2018 sp. zn. 3Cdo/145/2017. Poistovateľ je totiž povinný skončiť likvidáciu poistnej udalosti v lehote podľa § 11 ods. 6 písm. a/ ZoPZP v prípade, ak bol nárok na náhradu škody preukázaný. V prejednávanej veci však z dôvodov na strane žalobcu bolo možné pristúpiť k likvidácii poistnej udalosti až dňa 4.8.2011, kedy žalobca doručil do podateľne žalovanej všetku relevantnú dokumentáciu. Žalovaný následne v trojmesačnej lehote od oznámenia všetkých skutočností nevyhnutných na likvidáciu poistnej udalosti (4.8.2011) splnil listom zo dňa 6.10.2011 podmienku, ktorá v zmysle § 11 ods. 8 ZoPZP vylučuje nárok na priznanie úrokov z omeškania. Keďže žalovaná oznamovaciu povinnosť splnila v normatívnej lehote, nie je podľa § 11 ods. 8 ZoPZP povinná žalobcovi uhradiť úrok z omeškania. Eventuálny nárok na úroky z omeškania by mohol žalobcovi vzniknúť až vtedy, ak by žalovaná neplnila poistné plnenie po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody v zmysle § 11 ods. 7 ZoPZP.

10. Žalobca k námietke žalovanej o nevyjadrení sa súdu k jej podaniu zo dňa 15.1.2019 uviedol, že v predmetnom vyjadrení žalovaná zotrvala na svojej doterajšej argumentácii bez toho, aby súdu oznamovala nové skutočnosti. V súvislosti s námietkou žalovanej o nevykonaní ňou navrhnutého dokazovania, poukázal žalobca na skutočnosť, že na pojednávaní dňa 17.12.2018 sa súd zaoberal a vysporiadal s návrhom žalovanej na vykonanie dôkazu s cieľom zistiť disponibilný zostatok na účte žalobcu ku dňu 8.12.2010. Súd na tomto pojednávaní oboznámil sporové strany o tom, že podľa názoru súdu nie je podstatné zabezpečovať listinný dôkaz, ktorý navrhol právny zástupca žalovanej, nakoľko v priebehu konania štatutárny zástupca žalobcu tvrdil, že v období po oznámení o spôsobe likvidácie poistnej udalosti si v obchodnej spoločnosti Auto Gabriel, s.r.o. objednal nové motorové vozidlo, čím objasnil otázku možnosti a schopnosti žalobcu zakúpiť si alebo objednať si nové motorové vozidlo. Vychádzajúc zo zápisnice z tohto pojednávania možno konštatovať, že posudzovanú otázku, resp. skutkovú okolnosť, považoval súd za objasnenú. Súd prvej inštancie vyšiel zo skutkovej okolnosti, že v období, keď poisťovňa Generali Slovensko poisťovňa, a.s. oznámila žalobcovi, že poistnú udalosť bude likvidovať ako totálnu škodu, štatutárny zástupca objednal v obchodnej spoločnosti VW motorové vozidlo, ktoré malo byť dodané v januári 2011. Žalovaná síce argumentuje nesprávnosťou skutkového zistenia, avšak žiadne konkrétne skutkové tvrdenie nerozporuje. Žalobca mal za to, že v priebehu konania bolo dostatočným spôsobom preukázané, že náhradné motorové vozidlo bolo využívané v priamej súvislosti s pracovnou činnosťou p. M., konateľky žalobcu, a to za účelom plnenia povinností, ktoré sú relevantné k vykonávaniu podnikateľskej činnosti žalobcu, náhradné vozidlo bolo zapožičané v nevyhnutnej miere a náhradné vozidlo bolo zapožičané v dôsledku dopravnej nehody, ktorá bola spôsobená vodičom motorového vozidla, ktoré bolo povinne zmluvne poistené u žalovanej, čím žalobca objektívne stratil na určitý čas možnosť plnohodnotne užívať motorové vozidlo. Žalovaná nepreukázala žiadnym relevantným dôkazom a ani nezdokladovala, že iný alternatívny spôsob prepravy v rámci mesta Košice by s ohľadom na charakter a časovú náročnosť vykonávanej činnosti, bol hospodárnejší v porovnaní so zapožičaním motorového vozidla v sume 40 € na deň. V súvislosti s námietkou žalovanej k súdom priznaným úrokom z omeškania žalobca uviedol, že oznámil poistnú udalosť žalovanej prostredníctvom podania zo dňa 27.1.2011, dostatočným spôsobom a riadne a žalovaná sa z dôvodu neuhradenia tohto peňažného plnenia dostala do omeškania. Žalovaná teda svoj záväzok nesplnila riadne a včas, preto žalobca označil rozhodnutie súdu o priznaní úrokov z omeškania vo výške 9 % ročne z dlžnej sumy za správne. Navrhol aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a priznal žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

11. Žalovaná uviedla, že podaním z dňa 24.10.2012 sa vyjadrovala iba k prehľadu pracovných úkonov, ktoré zamestnanci žalobcu realizovali do dňa 15.12.2010, avšak podaním 15.1.2019 prezentovala svoju argumentáciu k prehľadu pracovných úkonov do 21.12.2010. Sporný prehľad pracovných úkonov do 21.12.2010 predložil žalobca prvýkrát na pojednávaní dňa 17.12.2018 a žalovaná nemala možnosť vyjadriť sa k novým dôkazným prostriedkom skôr, ako v súdom stanovenej lehote 30 dní odo dňa pojednávania. Nesúhlasila so žalobcom, že súd prvej inštancie rešpektoval záväzný právny názor odvolacieho súdu, vyslovený v uznesení zo dňa 31.1.2018, sp. zn. 11Co/121/2017-209 a vysporiadal sa s návrhom žalovaného zistiť disponibilný zostatok na účte žalobcu ku dňu doručenia rozhodnutia o totálnej škode, naopak, súd prvej inštancie odmietol vykonanie tohto dôkazného prostriedku a označil ho za nadbytočný. V ostatnom zotrval na argumentoch popísaných v odvolaní.

12. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalovanej ako podané včas a oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario, v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379, § 380 ods. 1, 2 CSP a z hľadiska uplatnených odvolacích dôvodov a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné, uplatnené odvolacie dôvody v prejednávanej veci nie sú preukázané a rozsudok je vecne správny. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 16.12.2020 po predchádzajúcom zverejnení miesta a času verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli a webovej stránke súdu v súlade s ust. § 219 ods. 1, 3 a § 378 ods. 1 CSP.

13. Rozhodnutiu súdu prvej inštancie nemožno vytknúť nedostatočné zistenie skutkového stavu, ani že by súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov strán sporu nevyplývali, že by opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo že by v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor, prípadne že by výsledok hodnotenia jeho dôkazov nezodpovedal tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 192, § 193, § 194 a § 205 CSP alebo že by na zistený skutkový stav aplikoval nesprávne zákonné ustanovenia alebo že by použité zákonné ustanovenia nesprávne vyložil. V konaní neboli zistené ani žiadne vady v zmysle § 365 ods. 1 písm. a/ a b/ CSP, ktoré by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

14. Súd prvej inštancie jasne a dostatočne vysvetlil právne dôvody, pre ktoré žalobe vyhovel a závery, ktoré prijal, primerane a zrozumiteľne vysvetlil, uviedol dostatočné a relevantné dôvody, na ktorých svoje rozhodnutie založil ako po stránke skutkovej tak aj po stránke právnej. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku nevyplýva jednostrannosť, ani taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich účelu, podstaty a zmyslu. Za porušenie základného práva zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky v žiadnom prípade nemožno považovať to, že súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv žalovanej.

15. Odvolateľka neuviedla žiadne také vecné a právne relevantné dôvody, ktoré by pre ňu ako žalovanú priviedla priaznivé rozhodnutie. Ani počas odvolacieho konania nevyšli najavo také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali iné rozhodnutie o uplatnenom nároku vo vzťahu k odvolateľke.

16. Odvolací súd sa preto v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozsudku, na ktoré v podrobnostiach odkazuje a rozsudok vo výroku vo veci samej ako vecne správny potvrdil podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil.

17. Odvolací súd v tejto súvislosti zdôrazňuje, že základom jeho potvrdzujúceho rozhodnutia bola právna úprava obsiahnutá v ust. § 387 ods. 2 CSP v spojení s uznesením Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 350/2009 a rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 Cdo 170/2005, v intenciách ktorých pri potvrdení rozhodnutia okresného súdu nie je potrebné, aby krajský súd v odôvodnení svojho rozsudku zopakoval tie závery napadnutého rozsudku okresného súdu, s ktorými sa stotožňuje, pretože odôvodnenia a rozhodnutia prvoinstančného súdu a odvolacieho súdu tvoria jeden celok (II. ÚS 78/05, III. ÚS 264/08, IV. ÚS 372/08), a preto postačuje len odkázať cez § 387 ods. 2 CSP na odôvodnenie obsiahnuté v napadnutom rozsudku.

18. Predmetom sporu je nárok žalobcu na doplatenie poistného plnenia z povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla vinníka nehody, poisteného u žalovanej, ktoré bolo žalobcovi neoprávnene krátené, a to konkrétne za vypožičanie náhradného motorového vozidla žalobcovi od prenajímateľa tohto vozidla v celkovej sume 700,01 € za

14 dní vypožičania náhradného motorového vozidla žalobcom. Listom zo 6.10.2011 žalovaná oznámila žalobcovi výšku poistného plnenia v sume 179,93 €, keďže žalovaná uznala iba náklady na požičanie náhradného vozidla za obdobie od 6.12.2010 do 10.12.2010 v sume 200 €, z ktorých odrátala sumu 20,07 € ako odpočítateľné náklady, ktoré by boli vynaložené používaním vlastného motorového vozidla.

19. Uplatňovaný nárok žalobcu na náhradu škody spočívajúcej v nákladoch na prenájom náhradného motorového vozidla je špecifickým prípadom škody. Podľa názoru odvolacieho súdu nemožno spravodlivo súhlasiť s názorom žalovanej, že náklad vynaložený na náhradné vozidlo prestáva byť účelným vo chvíli, keď sa zistí, že škoda na motorovom vozidle sa bude riešiť ako tzv. totálna škoda. Účelne vynaloženým nákladom je každý taký náklad, pri ktorom existuje dostatočná vecná súvislosť medzi opodstatnenou potrebou a nákladom, ktorý slúži na úhradu tejto potreby. Pri poistnej udalosti, ktorá poškodeného zbaví možnosti používať svoje vozidlo, je opodstatnenou jeho potreba využívať náhradné vozidlo. Náklad teda prestáva byť účelne vynaloženým v okamihu, keď zaniká potreba, ktorá sa týmito nákladmi uspokojuje, resp. keď poškodený prijatím poistného plnenia získa inú možnosť, ako túto potrebu realizovať.

20. Oznámenie poisťovne GENERALI Slovensko poisťovňa, a.s. z 8.12.2010 o ukončení likvidácie poistnej udalosti č. 2090052590 ako totálnej škody, bolo žalobcovi doručené dňa 13.12.2010. Podľa metodického usmernenia členov SKP 7/2002 „Metodika náhrady škody pri prenájme náhradného vozidla“ bod 2.3 pri posudzovaní oprávnenosti uplatňovaného nároku je nutné prihliadať okrem iného na primeranosť (časovú, cenovú) vypožičania a individuálnosť prípadu s prihliadnutím na potrebu zabezpečenia alebo plnenia neodkladných úloh, odvrátenia škody, ochranu zdravia. Podľa bodu 2.4 nárok na úhradu za vypožičané motorové vozidlo okrem iného nevzniká dňom nasledujúcim po dni ukončenia opravy motorového vozidla, resp. po dni rozhodnutia poisťovne o totálnej škode. Z uvedeného vyplýva, že vzhľadom na doručenie oznámenia o likvidácii poistnej udalosti ako totálnej škode žalobcovi, ku ktorému došlo dňa 13.12.2010, žalobca mal minimálne nárok na poistné plnenie pri prenájme náhradného vozidla do 13.12.2010 a nie len do 10.10.2010, ako nárok uznala a plnila žalovaná.

21. V súvislosti s prenájomom náhradného vozidla súd prvej inštancie náležite zohľadnil zmysel i účel tohto inštitútu, t.j. že v zásade je podstatou náhradného vozidla umožniť zachovanie určitého životného štandardu v situácii, kedy dôjde k poškodeniu vozidla, pričom poskytnutím náhradného vozidla nebude poškodený ponechaný v tiesni a bude mu umožnené viesť, čo do kvality, obdobný život, ako pred škodovou udalosťou (dopravnou nehodou). Náhradným je vozidlo, ktorého využívaním poškodený nahrádza využívanie svojho vozidla, ktoré bolo v dôsledku poistnej udalosti poškodené a nie je spôsobilé na premávku. Oznámením o tzv. totálnej škode náhradné vozidlo neprestáva byť účelne využívanou náhradou za poškodené vozidlo. Naopak, účelne využívaným je náhradné vozidlo až do okamihu, kedy je zákonom ustanoveným spôsobom ustálený spôsob a rozsah likvidácie poistnej udalosti a poškodený prijatím poistného plnenia získa inú možnosť realizovať potrebu, ktorú pred poistnou udalosťou realizoval využívaním poškodeného vozidla. V prejednávanej veci žalobca, ktorý bol v dôsledku porušenia právnej povinnosti poisťovcom žalovanej zbavený možnosti používať svoje motorové vozidlo Suzuki, ev. č. KE 737 GF, prenajal si motorové vozidlo Volkswagen Polo High line 1,2 TSi, ev. č. KE 408 HE na dobu od 6.12.2010 do 10.12.2010, ktoré užíval do 13.12.2010, motorové vozidlo zn. Volkswagen Golf 1,4, ev. č. KE 690 EU na dobu od 13.12.2010 do 17.12.2010 a motorové vozidlo zn. Volkswagen Polo High line 1,2 TSi, ev. č. KE 408 HE, na dobu od 20.12.2010 do 21.12.2010. Nejednalo sa o zjavne neporovnateľné vozidlá s poškodeným vozidlom, čo by spôsobovalo prípadnú neúčelnosť vynaloženého nákladu na ich použitie. Podľa názoru odvolacieho súdu zo strany žalobcu išlo o primeraný spôsob realizácie legitímnej potreby, vzniknutej v priamej príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou. Ak by poškodený využíval náhradné vozidlo v čase, keď už buď mohol využívať svoje vlastné alebo keď už disponoval poistným plnením a mohol si náklady na dopravné potreby uhrádzať prostredníctvom tohto plnenia, išlo by o neúčelne vynaložené náklady na prenájom náhradného motorového vozidla. V prejednávanej veci však žalobca disponoval poistným plnením dňa 14.1.2011, kedy mu bola poukázaná suma 5.852 € poisťovňou Generali Slovensko a.s., a v tomto čase už náhradné vozidlo nevyužíval. Odvolací súd sa stotožňuje so súdom prvej inštancie, že v čase vypožičania náhradných vozidiel, ďalšie motorové vozidlá prevádzkované žalobcom boli plne vyťažené, či už konateľom žalobcu Q. M. alebo zamestnancom W. N., ktorí ich využívali na vykonávanie pracovných činností nielen v Košiciach, ale aj mimo Košíc. Z obsahu spisu nevyplýva, že náhradné vozidlá boli žalobcom používané neprimerane dlho, teda dlhšie ako nevyhnutne potrebné, prípadne neúčelne, a to ani pokiaľ ide o ich využívanie v sobotu a nedeľu. Nie je vylúčené aby právnická osoba účelne a nutne musela využiť náhradné motorové

vozidlo aj cez víkend a túto potrebu využitia neprípadá hodnotiť a spochybňovať žalovanej, ani hodnotiť, kedy je účelnejšie využívať taxík (nie je v jej kompetencii rozhodovať, kedy aký dopravný prostriedok je podľa nej pre žalobcu vhodnejšie použiť, bez náležitej znalosti potreby použitia motorového vozidla), najmä za situácie, keď nič nesvedčí zneužívaniu inštitútu používania náhradného vozidla žalobcom a žalovaná nevie so znalosťou veci zhodnotiť, aké pracovné úkony a ich rozsah musel žalobca v priebehu víkendu vykonať a navyše ich tento preukázal prehľadom pracovných úkonov konateľky žalobcu p. Šošovičkovej, ktorý aj keď má charakter interného dokumentu, je riadnym dôkazným prostriedkom (iný charakter tento dôkaz ani nemohol mať). Odvolaciemu súdu je zrejmé, že využívanie náhradného vozidla nemôže byť bezbrehé a vždy musí byť splnená podmienka účelnosti jeho využitia, avšak zároveň vždy je potrebné prihliadnuť aj k tomu, že v dôsledku škodovej udalosti sa poškodený dostáva do situácie, kedy hoc si, na rozdiel od vinníka dopravnej nehody, počínal v súlade s právom (v konkrétnom prípade poškodený neporušil dopravné predpisy), je nútený vynaložiť zo svojho značnú čiastku na to, aby sa vrátil do stavu, aký bol pred škodovou udalosťou, t.j. musí vynaložiť finančné prostriedky na zadováženie nového vozidla a úhradu za prenájom náhradného vozidla. Poškodený náhradné vozidlo využíval práve a len z dôvodu, že v dôsledku porušenia právnej povinnosti poisťovne nemohol využívať pôvodné vozidlo. Medzi nákladmi vynaloženými poškodeným na náhradné vozidlo a porušením právnej povinnosti poisťovne, počas celej tejto doby existoval jednoznačný, nepochybný a úplne zrozumiteľný kauzálny nexus. Treba zdôrazniť, že poisťné plnenie bolo žalobcovi vyplatené 14.1.2011 a náhradné vozidlo využíval len do 21.12.2010, teda ani nie do doby poskytnutia poisťného plnenia. Zásadným kritériom pre posúdenie primeranosti a účelnosti dĺžky prenájmu náhradného motorového vozidla je pritom podľa názoru odvolacieho súdu, doručenie oznámenia o ukončení likvidácie poisťnej udalosti a poukaz finančných prostriedkov oprávnenému. Poisťovateľ sa nemôže zbaviť zodpovednosti za reparáciu stavu imobility poškodeného oznámením o ukončení likvidácie poisťnej udalosti vyhlásením o totálnej škode na jeho motorovom vozidle.

22. Odvolací súd upriamuje pozornosť aj na to, že ak je možné poškodené vozidlo opraviť a vozidlo sa preto nachádza v autoservise, je účelnosť nájmu náhradného vozidla daná dĺžkou opravy poškodeného vozidla. V prípade tzv. totálnej škody (čiže ekonomickej neopodstatnenosti opravy) môže preto spravodlivo účelnosť nájmu náhradného vozidla zaniknúť výlučne okamihom poskytnutia náhrady škody zo strany porušovateľa právnej povinnosti, resp. poisťného plnenia zo strany jeho poisťovateľa. Pokiaľ poškodený má nárok na náhradné vozidlo počas doby opravy, je logické, že v prípade, keď sa proces opravy nahrádza procesom obstarania nového vozidla, poškodený má takýto nárok prinajmenšom dovtedy, kým neobdrží oznam poisťovne o ukončení šetrenia udalosti a informáciu, v akej výške mu bude poskytnuté finančné plnenie. Opačná situácia by viedla k tomu, že poškodený, ktorého vozidlo je odporúčané na opravu a teda utrpel menšiu, ako tzv. totálnu škodu, má právo na náhradu nákladov na náhradné vozidlo počas opravy poškodeného vozidla a poškodený, ktorý utrpel škodu väčšieho rozsahu, by pritom právo na náhradu škody, spočívajúcej vo vynaložení nákladov na náhradné vozidlo, mať nemal. Niet pritom žiadneho dôvodu, pre ktorý by sa poškodený, ktorého motorové vozidlo bolo poškodené len čiastočne, mal nachádzať v lepšom postavení, ako ten, ktorého auto bolo zničené totálne. Obaja poškodení sa nachádzajú v rovnakej životnej situácii, a to že z dôvodu dopravnej nehody nemôžu užívať vlastné vozidlo, a preto používajú vozidlo cudzie, náhradné.

23. Pri motorovom vozidle nejde o vec nepatrnej hodnoty, ktorá sa bežne kupuje zo dňa na deň, ale ide o vec nákladnú, ktorá sa kupuje po zrejmej úvahe. Aj keď žalobca podľa vlastného tvrdenia objednal po doručení rozhodnutia o totálnej škode nové motorové vozidlo, toto mu malo byť dodané v januári 2011, kedy mu bolo vyplatené aj poisťné plnenie, ktorým vedel nielen efektívne ale aj reálne riešiť vzniknutý stav. Reálna dostupnosť peňazí je totiž rozhodujúcim bodom reparácie poruchového stavu vyvolaného dopravnou nehodou. V súvislosti s odvolacou argumentáciou žalovanej, že súd si nezadovážil doklad preukazujúci disponibilný zostatok na účte žalobcu ku dňu 8.12.2010 (na zistenie schopnosti žalobcu zadovážiť si nové motorové vozidlo) napriek právnemu názoru odvolacieho súdu v skoršom zrušujúcom uznesení, treba uviesť, že súd prvej inštancie nevykonanie tohto dôkazu náležite odôvodnil na pojednávaní dňa 17.12.2018, kedy poukázal na výpoveď konateľa žalobcu, ktorý uviedol, že po oznámení o totálnej škode bolo objednané nové motorové vozidlo, ktoré malo byť dodané v januári 2011, z čoho mal súd objasnenú otázku schopnosti žalobcu zadovážiť si motorové vozidlo. Aj keby v čase oznámenia o totálnej škode mal žalobca na účte taký disponibilný zostatok finančných prostriedkov, z ktorého by si mohol zadovážiť motorové vozidlo, netreba opomenúť, že tieto finančné prostriedky na účte neboli len za účelom vopred nepredpokladaného a neplánovaného nákupu motorového vozidla, ale aj (najmä) na iné účely zabezpečujúce chod spoločnosti. Navyše nemožno od žalobcu spravodlivo

žiadať, aby ihneď po oznámení o totálnej škode okamžite zakúpil hocijaké na trhu prístupné motorové vozidlo, len aby nemusel používať náhradné vozidlo. Je prirodzené, že na nákup primeraného, jeho potrebám zodpovedajúceho auta, potreboval určitý čas a následne čas aj na dodanie objednaného auta. Pokiaľ teda súd nevykonal dôkaz na zistenie disponibilného zostatku k dňu 8.12.2010, a svoj postup náležite odôvodnil, nedošlo z jeho strany k porušeniu procesného postupu a zásahu do procesných práv žalovanej a nemal vplyv na posúdenie skutkového stavu veci.

24. Zákon č. 381/2001 Z. z. upravuje povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (ďalej len „poistenie zodpovednosti“) a zriadenie Slovenskej kancelárie poisťovateľov (ďalej len „kancelária“). Z ustanovenia § 1 ods. 2 tohto zákona vyplýva, že ak tento zákon neustanovuje inak, vzťahujú sa na poistenie zodpovednosti osobitné predpisy.

25. Podľa § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z. z. poisťovateľ je povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti a/ skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poistného plnenia, ak bol rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a nárok na náhradu škody preukázaný, b/ poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo pre ktoré znížil poistné plnenie alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a výška poistného plnenia; písomné vysvetlenie sa považuje za doručené dňom, keď ho poškodený prevzal, odmietol prevziať, alebo dňom, keď ho pošta vrátila ako nedoručené.

26. Podľa § 11 ods. 7 citovaného zákona poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia.

27. Podľa § 11 ods. 8 citovaného zákona, ak poisťovateľ nesplní povinnosť podľa odseku 6, je povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu (odkaz 15a poukazuje na § 517 ods. 2 OZ).

28. Peňažná sankcia v podobe úrokov z omeškania je upravená v § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z.z. a je viazaná na nesplnenie nepeňažnej povinnosti vyjadrenej v § 11 ods. 6 písm. a/ alebo b/ zákona č. 381/2001 Z.z. Z právnej úpravy možno vyvodiť, že umožňuje úročenie poistného plnenia v tých prípadoch, keď si poisťovateľ nesplní svoju povinnosť uloženú mu v súvislosti so šetrením poistnej udalosti, a tiež keď poškodenému zašle oneskorené vysvetlenie dôvodov, pre ktoré poisťovateľ odmietol poskytnúť poistné plnenie, t. j. povinnosti poisťovateľa viaže výlučne vo vzťahu k prešetrovaniu poistnej udalosti. Jej účelom je ochrana poškodeného, aby poisťovňa pod následkom tejto sankcie nezostala nečinná, aby bola nútená oznámiť v lehote 3 mesiacov poškodenému spôsob vybavenia jeho poistnej udalosti. Poskytnutie dôkladného vysvetlenia poškodeným osobám v ustanovenej lehote chráni rovnako aj poisťovateľa pred uložením sankcie - úroku z omeškania.

29. Z vyššie citovaných zákonných ustanovení a zo spisového materiálu je zrejmé, že po uplatnení nároku na náhradu škody žalobcom dňa 27.1.2011 bola žalovaná ako poisťovňa povinná najneskôr do troch mesiacov splniť si povinnosti v zmysle citovaného ustanovenia § 11 ods. 6, teda oznámiť poškodenému výšku poistného plnenia alebo poskytnúť mu písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietla poskytnúť plnenie alebo pre ktoré znížila poistné plnenie alebo poskytnúť vysvetlenie k tým uplatneným nárokom, v ktorých nebol preukázaný rozsah jej povinností poskytnúť poistné plnenie a výška poistného plnenia. V prípade podľa § 11 ods. 6 písm. a/, teda ak bol rozsah povinnosti plniť preukázaný, bola povinná poskytnúť následne plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania.

30. Žalovaná však na žalobcom uplatnený nárok žiadnym spôsobom nereagovala, preto ju žalobca opakovane listom z 23.3.2011, v ktorom poukazoval aj na svoju predchádzajúcu žiadosť z 27.1.2011, požiadal o preplatenie nákladov za náhradné vozidlo a pripojil faktúru za náhradné vozidlo. Žalovaná reagovala listom až z dňa 12.5.2011, ktorým žalobcovi oznámila, že v súčasnosti nie je možné vysporiadať ním uplatnené nároky na náhradu škody z dôvodu, že nebol doložený (zaslaný) kompletný

spisový materiál poistnej udalosti z havarijného poistenia motorového vozidla z poisťovne Generali Slovensko. a listom z 18.7.2011 (doručenom žalobcovi 26.7.2011) žalovaná žalobcovi oznámila, že zaregistrovala poistnú udalosť a za účelom jej došetrenia a posúdenia oprávnenosti a výšky nároku ho požiadala, aby jej zaslal zmluvu č. 739 k nájmu vozidla, doklad o úhrade faktúry za zapožičanie vozidla a uviedol dôvod zapožičania, ak firma vlastní ďalšie vozidlá, pričom žalovaná tiež uviedla, že náhrada škody môže byť poukázaná v prípade, ak bude skončené šetrenie poistnej udalosti. Dňa 4.8.2011 žalobca zaslal žalovanej požadované doklady, ktorá mu listom zo 6.10.2011 oznámila, že výšku škody vyčíslila na sumu 179,93 €. Žalobca zastúpený spoločnosťou D.A.S. poisťovňou právnej ochrany vyzval listom z 8.12.2011 na doplatenie náhrady škody. Žalovaná na list žiadnym spôsobom nereagovala, preto ju žalobca v zastúpení D.A.S. poisťovňou právnej ochrany vyzval na plnenie opakovane listom zo 6.3.2012, na ktorý žalovaná reagovala 3.4.2012 a odmietla ďalšie plnenie s tým, že poškodený má právo len na úhradu nákladov nutne a účelne vynaložených.

31. V posudzovanom prípade si žalovaná nespĺnila povinnosti v zmysle § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z.z., lebo na uplatnenie náhrady škody žalobcom listom z 27.1.2011 reagovala až listom z 12.5.2011, teda nezačala bez zbytočného odkladu prešetrovanie na zistenie rozsahu svojej povinnosti poskytnúť poistné plnenie a do 3 mesiacov odo dňa oznámenia škodovej udalosti neskončila prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu svojej povinnosti plniť, ani neposkytla písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietla poskytnúť alebo pre ktoré znížila poistné plnenie. Takisto po poskytnutí poistného plnenia v zníženej výške 179,93 € dňa 6.10.2011 poskytla žalobcovi písomné vysvetlenie až takmer po 4 mesiacoch (listom z 3.4.2012, doručenom žalobcovi 20.4.2012 reagovala na jeho list z 8.12.2011 a iba vo všeobecnosti mu oznámila, že má právo na úhradu len nákladov nutne a účelne vynaložených). Postup žalovanej v prejednávanej veci nasvedčuje tomu, že nevyvinula náležitú starostlivosť aby splnila svoju povinnosť a bezodkladne začala prešetrovať nahlásenú poistnú udalosť a ukončila jej šetrenie v lehote 3 mesiacov. Neobstojí ani jej tvrdenie, že trojmesačná lehota jej začala plynúť až potom, čo jej listom zo 4.8.2012 žalobca doručil ňou požadované podklady - predsa po nahlásení škodovej udalosti v januári 2012 neexistoval žiaden relevantný dôvod, aby sa žalovaná „spamätala“ až v auguste a zistila, aké doklady potrebuje od žalobcu. Podobne oznámenie žalovanej listom z dňa 12.5.2011 žalobcovi, že v súčasnosti nie je možné vysporiadať ním uplatnené nároky na náhradu škody z dôvodu, že nebol doložený (zaslaný) kompletný spisový materiál poistnej udalosti z havarijného poistenia motorového vozidla z poisťovne Generali Slovensko, nemôže ísť na vrub žalobcu - tento predsa vôbec nemohol ovplyvniť, kedy si žalovaná podklady od Generali Slovensko vyžiadala a ani to, kedy jej ich táto doručila a navyše aj tento úkon vykonala žalovaná po uplynutí 3 mesiacov od nahlásenia poistnej udalosti. Nemožno opomenúť, že v súvislosti s plnením poškodenému (aj) z povinného zákonného poistenia je poisťovateľ v značnej personálnej aj finančnej presile a je v jeho silách vyhýbať sa resp. odsúvať plnenie poškodenému (aj v prejednávanej veci reagovala v značných časových odstupoch, prípadne vôbec, čo viedlo k tomu, že pri relatívne nekomplikovanej poistnej udalosti nahlásenej v januári 2011 plnila len čiastočne až v októbri 2011), kým na druhej strane poškodený je odkázaný na zdĺhavé čakanie ako dopadne riešenie jeho poistnej udalosti, bez toho, aby túto situáciu vedel nejakým spôsobom ovplyvniť (aj v prejednávanej veci žalovaná údajne až v júli 2011 zistila, že je potrebné od žalobcu vyžiadať doklady.)

32. Účelom peňaznej sankcie v podobe úrokov z omeškania upravená v § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z. z., ktorá je viazaná na nesplnenie nepeňaznej povinnosti vyjadrenej v § 11 ods. 6 písm. a/ alebo b/ cit. zákona, je ochrana poškodeného, aby poisťovňa pod následkom tejto sankcie nezostala nečinná, ale aby bola nútená oznámiť v lehote 3 mesiacov poškodenému spôsob vybavenia jeho poistnej udalosti.

33. Odvolací súd sa preto stotožnil so závermi súdu prvej inštancie pokiaľ ide o žalobcom uplatnený nárok na úrok z omeškania a bol toho názoru, že súd prvej inštancie správne ustálil otázku vzniku nároku na zaplatenie úroku z omeškania v súlade s ustanovením § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z.z.. Žalobca žalovanú vyzval na úhradu škody prvýkrát listom z 27.1.2011, čo žalovaná nenamietala (následne listom z 23.3.2011), pričom žalovaná v lehote 3 mesiacov nespĺnila podmienku v zmysle ustanovenia § 11 ods. 6 písm. a/, b/ zákona č. 381/2001 Z.z. (viď bod 25 odôvodnenia). Preto ak sa žalobca domáhal úroku z omeškania od 12.5.2011 (vtedy prvýkrát žalovaná reagovala listom, že nemá k dispozícii spisový materiál poistnej udalosti od poisťovne Generali-Slovensko) je zrejmé, že sa domáha úroku z omeškania až potom, čo žalovaná nedodržala lehoty a svoje povinnosti podľa § 11 ods. 6 písm. a, b/ zákona č. 381/2001 Z.z., teda nie predčasne.

34. Odvolací súd vzhľadom na uvedené skutočnosti rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP.

35. Záverom odvolací súd zároveň poukazuje na to, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené sporovou stranou, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami sporu. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu (prvostupňového ale aj odvolacieho), ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, stačí na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 3. júla 2003 sp. zn. IV. ÚS 115/2003).

36. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP a úspešnému žalobcovi priznal plnú náhradu trov odvolacieho konania proti neúspešnej žalovanej.

37. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0. (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). (2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Táto povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).